

nom Monjuic. Era situat, a poca distancia, a l'altra banda del pont, sobre l'loc nomenat La-Reial.

Per ell venien pagant quiscum any el cens de sis diners barcelonesos de tern, al prior del monastir de Santa Maria, i, al nou de març de l'esmentat any feren carta pública al prior Guillem de Pontons que en l'esdevinidor continuarien pagant aquest cens.

El document, que és copia autèntica del mateix temps, és com segueix:

«*Noverint universi Quod nos Issach bonastruch Maymon de piera Jaachel deç castllar Salamon bonjuha de Carcassona Salamon yssach Bonastruch yssach David deç castllar Bonasuf Juseff et Bonjuha salamon de carcassona ac Magister Juceff Moss. fisticus Vitalis ferrarii et Vitalis deç mestre. judei Bisulduni Gratis et ex certa sciencia virtute juramenti per nos et quemlibet nostrum inferius prestiti Confitemur et recognoscimus vobis honorabili guillelmo de pontonibus priori Monasterii beate Marie de jufracastrium bisuldunj quod facimus et facere debemus vobis et dicto vestro Prioratui seu eidem Monasterio pro fossario nostro vocato de Mont Juhich quod tenemus et possidemus jufra parrochiam sancti vincentii de bisulduno in loco vocato. supra la Regal quolibet anno de censu sex denarios Barchinonenses de terno. Et sic Juramus sponte. per dominum deum et decem precepta legis que deus dedit Moyse in Monte sinay manibus nostris corporaliter tacta predicta omnia et singula per nos superius recognita et confessata Jose vera et in se veritatem omnimodam continere eaque rata rata (1) grata et firma habere tenere et servare attendere et complere et non contrafacere vel venire aliqua racione jure modo vel causa. Preterea Ego dictus Salamon bonjuha de carcassona virtute juramenti per me superius prestiti Confiteor et recognosco nobis dicto honorabili priori ac eidem Monasterio quod dum ego moram traxi seu domicilium meum feci seu tenui in dicta villa de bisulduno feci et prestaui quolibet anno de censu dictu prioratu seu Monasterio et honorabili priori eiusdem Monasterii pro dicto fossario vocato de Montjuich sex denarios dicte monete. Actum est bisuldunj die Nona mensis Martij. Anno a nativitate domini Millesimo Trecentesimo Octuagesimo Sexto. Signa etc.—Segueixen les firmes dels mateixos jueus—*Testes huius rei sunt Raimundus de boxols petrus boxeda et Bernardus de gradu presbiter.*»*

Solsona, setembre de 1915.

J. SERRA I VILARÓ.

(1) Aquest nom és així repetit.

## Després de l'Assamblea i la Manifestació

*Els solemnes actes organitzats per a protestar de la conducta del Govern davant dels problemes econòmics plantejats per la guerra europea, han tingut tota la importància desitjada. I ademés sembla que tindran eficàcia car ja s'anuncia la reunió del Parlament per a el dia 5 del pròxim Novembre, on els diputats per Catalunya donaran la batalla al Govern.*

*Perquè nostres lectors se facin perfecte càrrec de la significació dels actes de diumenge reproduïm a continuació el vibrant article, comentant-los, de nostre estimat amic en J. Bofill, publicat a La Veu de Catalunya.*

### ¡EXCELCIOR!

Catalunya triomfarà: Catalunya ha triomfat amb l'esplèndida Manifestació del diumenge. Deia un bon amic nostre, una mica afectat d'europèisme, que ja som mestres, els catalans, en l'art cívic de manifestar-nos col·lectivament. I al contemplar l'apoteosi final a la plaça de Sant Jaume, afegia sentenciosament que el nostre poble és ja com el poble anglès.

Anglès o no, diem nosaltres, és un poble admirable, en el qual la natura és susceptible de les més altes subtilitats polítiques. Cal només veure, després d'una deixadesa secular, com prenen en ell les qualitats més difícils de les multituds modernes.

I tot li ve de la voluntat. Els pobles, més concretament les nacions, comencen amb un imperatiu de consciència. Es retroben i volen existir, i aquesta voluntat els empeny i amb constància i fadics els du finalment a la victòria. I és pel camí penós i gloriós que aquesta voluntat d'existir els fa sobris i abnegats i aptes, com ara el nostre, per cengir-se amb la més estricta educació política.

Jo no sé si els polítics, encara incults, de Madrid, s'entretindran a regatejar-nos l'èxit i a fer comparances numèriques de la manifestació darrera amb altres d'anteriors. Jo el que sé que la manifestació d'avui iguala i supera l'esplèndida manifestació a favor de la Mancomunitat Catalana, jo el que sé que es digna d'aquella manifestació única de la Solidaritat gloriosa; jo el que sé, i això basta, que la manifestació d'aquells dies és, «qualitativament», tan admirable, ni més no, com aquelles altres. És la manifestació d'un poble en plena educació política, és la manifestació d'un poble concient i amb voluntat de viure, és la manifestació d'un poble que triomfarà, d'un poble que ja ha triomfat.

\*\*\*

La manifestació del diumenge, l'actual campanya econòmica de Catalunya, són un altre episodi de la llarga ascensió nacionalista.